

полезной информации, которой пользователи доверяют в первую очередь.

Очевидно, что библиотека в аспекте маркетинговых коммуникаций должна уделять большое внимание работе сайта. Сайт библиотеки играет роль связующего звена между читателями и библиотекой. На сайтах некоторых библиотек созданы форумы и чаты, на которых читатели могут обменяться мнениями и пожеланиями, что позволяет не только дать ценную информацию маркетологам, но и реально повысить популярность библиотеки.

Итак, продвижение и развитие библиотечных услуг в современных условиях опирается на использование средств маркетинговых e-коммуникаций, призванных стимулировать интерес читателей к библиотекам как центрам сосредоточения общественного знания и информации.

Ключевые слова: каналы маркетинговых коммуникаций, информационный маркетинг, читательский спрос, голосование на сайте, блог-маркетинг, интернет-реклама, онлайн-маркетинг.

УДК 334.7+316.77

Валерія Струнгар,
аспірантка НБУВ

ВІКІПРОЕКТИ: ФОРМУВАННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО КОРИСТУВАЦЬКОГО І БІБЛІОТЕЧНИХ РЕСУРСІВ

Стаття присвячена дослідженню інтеграції та кооперації зусиль бібліотек та користувачів у формуванні національного інформаційного простору. Висвітлено специфіку та основні сучасні тенденції розвитку бібліотечних вікіпроектів як інформаційної бази даних в умовах поширення колаборативних технологій. Аналіз розвитку інноваційних проектів окреслив перспективні напрями діяльності бібліотеки в контексті залучення користувачів до створення інтелектуального користувацького і бібліотечного ресурсу.

Ключові слова: бібліотеки, користувачі, інформаційний простір, колаборативні технології, вікіпроекти.

Перетворення, що відбуваються в галузі соціальних медіа-комунікацій, впливають на всі аспекти суспільного буття. Новим і перспективним майданчиком для обговорення проблем стає такий формат новітньої соціальної комунікації, як колаборативні мережі. Поширення інформаційних технологій дали можливість бібліотекам надавати користувачам доступ до власних фондів і ресурсів та шляхом корпоративної взаємодії спільно використовувати ресурси бібліотечної мережі та інших інформаційних інституцій. Це створює нову реальність у галузі соціальних комунікацій, зокрема бібліотекознавчих студій як складника комунікаційних досліджень.

Розвиток традиційних форм бібліотечного обслуговування потребує спеціалізованого рекурсивного процесу для створення споріднених зв'язків між суб'єктами діяльності під час вибудовування консенсусу для досягнення результативності поставлених завдань.

Особливості колаборативних мереж досліджуються як у загально-теоретичному зрізі [3; 4; 8; 9; 15], так і в практичній площині [2; 6; 7; 10; 11; 13; 14]. Зокрема, бібліотечні проекти опинились у сфері уваги О. Мар'їної [12], Е. Кроскі [5] та М. Беджина [1]. Зростання участі бібліотек у колаборативних проектах різного рівня та активізація використання ними відповідних соціальних технологій, що актуалізує дослідження, спрямовані

на систематизацію і наукове осмислення відповідного досвіду бібліотек – все це сприяє перспективності їх використання.

Колаборація як один із прийомів бібліотечної роботи реалізується через краудфандинг та краудсорсинг. Перший термін використовується при описі колективного надання фінансових ресурсів у організаційній формі пожертвування або в обмін на що-небудь у відповідь на відкритий заклик, як правило, через Інтернет, для підтримки ініціативи людей або організацій. У випадку із краудсорсингом йдеться про технологію соціальної взаємодії між бібліотекою і користувачами, що передбачає вихід за межі внутрішнього середовища організації в пошуках креативного потенціалу для вирішення завдань, поставлених перед структурою, і полягає у передачі певних виробничих функцій невизначеному колу осіб без укладання трудового договору [14]. Важливо відзначити, що краудсорсинг як інноваційний інструмент взаємодії бібліотеки та користувачів [3] став можливим завдяки розвитку технологій веб 2.0.

Отже, досліджуючи інновацію в бібліотечному середовищі, можна стверджувати, що краудсорсинг – це технологія, яка реалізується на основі веб 2.0 та представляє систему управління зворотним зв'язком бібліотеки і соціуму, використання якого значно розширюється із вдосконаленням розвитку соціальних медіа. До технології, яка надає зовсім нові можливості комунікації у бібліотечній сфері, можна віднести вікітехнології, що дозволяють користувачам співпрацювати в мережі. З позиції колаборативного процесу написання вони дозволяють учасникам створювати колективний документ, редагувати, обговорювати і ділитися інформацією щодо спільних інтересів [8].

Метою статті є дослідження специфіки та основних сучасних тенденцій розвитку бібліотечних вікіпроектів як перспективної форми комунікації бібліотеки з користувачем.

Термін «вікі» походить із гавайської мови, що означає «швидкий» та був запозичений У. Каннінгемом, розробником першої вікісистеми WikiWikiWeb, «Портлендського сховища зразків» програмного коду [6]. Він спочатку описав цей термін як найпростішу онлайн-базу даних, яку може редагувати кожен користувач. Взаємозв'язок сторінок та колективні зусилля – саме ці риси виділяють вікі серед інших соціальних сервісів.

З технологічного погляду зазначений вище термін сьогодні використовують для описання вікісайтів та їх програмного забезпечення. Вікісайти представляють колекції пов'язаних документів, нагадуючи веб-

сайти, які можна легко розвивати, модифікувати і розширювати. У вигляді програмного забезпечення *вікі* продукує колаборативні інструменти, що дозволяють об'єднуватись авторам і спільно розвивати вікісайт. Досить часто під терміном «вікі» розглядають безпосередньо комплекс елементів: взаємодію між програмним забезпеченням, авторами і вікісайтами.

Цікавою є думка про те, що вікі нагадує простір вільних знань, який заснований на колективній комунікації. Спільне написання – співпраця одного або декількох учасників, що роз'яснюють, модифікують за допомогою редагування та / або перегляду тексту одного або декількох користувачів, які беруть участь у процесі [9].

Найбільш поширеними серед вікіпроектів є енциклопедії – сайти довідкового характеру, наповнення яких здійснюється спільними зусиллями великої кількості учасників. Найвідоміший вікіпроект – загальнодоступна і вільна для використання енциклопедія Вікіпедія, яка була створена 2001 р. як англійський проект онлайн-енциклопедії за вікітехнологією. З часом з'явилися розділи Вікіпедії іншими мовами, зокрема й українською (<http://uk.wikipedia.org/wiki>). Українська енциклопедія продовжує залишатися однією із двадцяти найбільших мовних розділів Вікіпедії. До інших прикладів вікіпроектів можна віднести: веб-енциклопедію Києва (<http://wek.kiev.ua>); Вікізнання (<http://www.wikiznanie.ru>) – гіпертекстову електронну енциклопедію російською мовою; Вікісловник (<http://uk.wiktionary.org>) – україномовний розділ проекту Wiktionary, у якому представлено тлумачення й переклади українських слів, переклади слів і висловів з інших мов; Вікіпідручник (<http://uk.wikibooks.org>) – відкриту бібліотеку навчальної літератури; Вікіцитати (<http://uk.wikiquote.org>) – збірку цитат і афоризмів; Вікіджерела (<http://uk.wikisource.org>) – україномовний розділ мережевої бібліотеки Wikisource, де розміщено художні твори, історичні та інші документи, статті, вихідні тексти програм тощо, тобто будь-які тексти, зокрема з мультимедійними ілюстраціями; Віківиди (<http://species.wikimedia.org>) – відкритий і вільний каталог біологічних видів, що містить класифікацію тварин, рослин, грибів і решти форм життя; Вікіновини (<http://uk.wikinews.org>) – відкрите новинне інтернет-видання, яке створюється неоплачуваними дописувачами; Вікісховище (<http://commons.wikimedia.org>) – централізоване сховище для вільно розповсюджуваних зображень, звукозаписів, відеороликів та інших файлів, які можна використовувати на сторінках проектів фонду Вікімедіа; Метавікі – сайт міжнародної спільноти учасників проектів Фонду Вікімедіа та

споріднених проєктів, який призначений для найрізноманітніших завдань – від координації та документування до планування та аналізу; Віківерситет (<http://beta.wikiversity.org>) – нову форму інтерактивної освіти і ведення відкритих наукових проєктів; Вікідані (<http://www.wikidata.org>) – загальне централізоване сховище для різних типів даних, таких як Інтервікі, метричні параметри, чисельність населення та інша статистична інформація, що може бути використана на сторінках проєктів фонду Вікімедіа; Вікімандри (<http://uk.wikivoyage.org>) – інтернет-портал, присвячений туризму тощо.

Деякі вікі були створені, щоб підтримати роботу фахівців у галузі інформації, зокрема тих, хто працює у сфері загального управління інформацією, а також у бібліотеках. Наприклад, Library Success: A Best Practices Wiki є найкращим практичним застосуванням вікі, що дозволяє поділитися передовим досвідом та допоміжними матеріалами. Її творцем є М. Фаркаш, бібліотекар дистантного навчання в Норвічському університеті. Проєкт включає десять основних категорій, що охоплюють професійні та управлінські питання бібліотечної роботи і технології. У рамках основних категорій є 75 підкатегорій, кожна з яких відповідає вікісторінці або статті. Різні категорії та сторінки відрізняються рівнем вкладу членів спільноти Library Success. Професійна категорія, наприклад, включає вісім статей, таких як конференції та підвищення кваліфікації, що містять різні посилання.

Якщо Library Success – це колекція описів найбільш успішної практики і матеріалів, то LISwiki – ще один приклад вікі, який розроблений, щоб збирати і ділитися знаннями у формі енциклопедії. Чудовим прикладом колабораційної бази знань для інформаційної архітектури є IAWiki. CMS Wiki – встановлена і добре заповнена база знань для фахівців з управління контентом. Цікавим прикладом вікі для професійної асоціації або спеціальної групи інтересів є LIANZA IT-SIG Wiki.

У цьому контексті особливого значення набувають нові підходи до розкриття бібліотечного обслуговування, які дозволяють розширити доступ суспільства саме до якісної, корисної, оперативної інформації та спонукають бібліотеки надавати послуги методами і каналами, зручними для читача. Бібліотеки почали використовувати вікісервіси як нову форму комунікації з користувачами, пропонуючи продукти і послуги – процедури абонементного столу, які можуть слугувати головним матеріалом; допомогу з питань абонементну і процедур звернення – за умов відсутності чи недоступності співробітника бібліотеки, це найкраща можливість для

консультації; базу знань із різних питань (зокрема тих, що стосуються організаційних проблем, таких як друк у бібліотеці, комп'ютерних додатків тощо); простір для плану дій під час надзвичайних ситуацій у бібліотеках; будь-яку документацію, що гарантує продуктивність і безперервність; матеріали, що вимагають колективної участі, наприклад, проєкти; організацію спільної науково-дослідної роботи; інформування щодо бібліотечних новин; доступ до бібліотечного синтезованого наукового та інформаційно-аналітичного продукту – бюлетенів, наукових праць та монографій бібліотечних співробітників тощо.

Перспективним напрямом діяльності бібліотек у сфері поширення знань на сьогодні є їхня співпраця з відкритою багатомовною мережевою енциклопедією Вікіпедією. Першою європейською «установою пам'яті», що впровадила посаду вікіпедиста для наповнення сторінок народної енциклопедії актуальною і точною інформацією, став Британський музей. Національна бібліотека Шотландії відкрила вакансію співробітника, який займатиметься завантаженням матеріалів у інтернет-енциклопедію. В описі вакансії йдеться, що вікіпедітекаря треба буде вирішити, які розділи інтернет-енциклопедії та споріднених їй ресурсів можуть бути поповнені матеріалами бібліотеки. Крім того, він навчатиме співробітників роботі з Вікіпедією, а також завантажуватиме електронні копії книг, журналів і фотографій у мережу. Також до кола обов'язків нового співробітника належить налагодження зв'язків із місцевим вікітовариством та організація спеціалізованих заходів. У бібліотеці наголосили, що партнерство з Вікіпедією дозволить «поліпшити розуміння і знання про історію і культуру Шотландії». Відтоді десятки культурних інституцій, включно з бібліотеками, перейняли цю практику і запрошували на оплачувану чи волонтерську роботу авторів та редакторів Вікіпедії. Wikipedian in Residence (так називається ця посада) – тренер та координатор, який протягом кількох місяців виконує для співробітників певної установи роль провідника до усього спектру можливостей Вікіпедії, щоб вони могли максимально надавати інформацію про свої ресурси [11].

Британці також започаткували GLAM-ініціативу (від англ. Galleries, Libraries, Archives & Museums) з організації та координації проєктів Фонду Вікімедіа, що здійснюються у співпраці з галереями, бібліотеками, архівами та музеями. GLAMwiki допомагає установам з усього світу, які прагнуть створювати вільний для використання контент про культурне надбання людства.

Другим штатним вікіпедистом стала волонтер проекту GLAM, що працювала в Дитячому музеї Індіанополіса. Третій вікірезидент провів шість місяців у палацах Версая. Пізніше проектом зацікавилися Музей Пікассо (Іспанія), Музей і художня галерея Дербі (Великобританія) і Смітсонівський інститут. На початку проекту в ньому взяли участь більше 60 провідних світових музеїв, галерей, архівів, інститутів та інших організацій. Вікіпедисти стали штатними працівниками у Британській бібліотеці, Національній бібліотеці Ізраїлю, бібліотеці Хайфського університету, Королівській бібліотеці Данії, Міжнародній цифровій бібліотеці Бібліотеки Конгресу США.

Першим російським вікірезидентом 15 травня 2014 року став активний редактор російської Вікіпедії, який обійняв штатну посаду вікімедиста в «Бізнес-журналі». До кола обов'язків нового співробітника увійде: завантаження медіа-файлів у Вікісховище, розміщення статей у Вікіновинах, робота за спільними проектами у Вікіпедії.

Представник Британської бібліотеки відзначив, що поява такого співробітника принесла їй «фантастичну вигоду» і дозволила донести її матеріали до широкої аудиторії [13].

У США було започатковано проект «Вікі любить бібліотеки», спрямований на поширення та популяризацію співпраці Вікіпедії та бібліотек / архівів. На практиці цей проект реалізується через щорічні вікізаходи протягом Тижня відкритого доступу. Вікіпедисти, бібліотекарі організують презентації Вікіпедії та її проектів, зустрічі місцевих вікіпедистів, майстер-класи з редагування, редакторські марафони з обраних тем та залученням бібліотечних ресурсів, панельні дискусії між бібліотекарями та вікіпедистами щодо актуальних питань.

Остання із упроваджених Фондом Вікімедіа програм, в якій бібліотеці відводиться ключова роль, – Wikipedia Visiting Scholar. Обрані на конкурсній основі вікіпедисти отримують повний безкоштовний доступ до всіх ресурсів окремої академічної бібліотеки з метою написання статей у енциклопедію. У результаті посилюється співпраця між основними постачальниками нових знань та Вікіпедією.

Можна зробити висновок, що на сьогодні за допомогою вікітехнологій створюється новий інформаційний центр, заснований на принципах співтворчості. Адже користувачі мають можливість оцінити інформацію, отриману за допомогою вікісайту, обговорити актуальні проблеми, дізнатися думки інших користувачів. Для бібліотеки та користувачів вікі є

інструментом зворотного зв'язку та платформою для вироблення нового, актуального і затребуваного знання.

Досліджуючи зарубіжні бібліотечні вікіпроекти, можна стверджувати, що бібліотеки адаптують інноваційні технології для своїх цілей. Найкращим прикладом може слугувати колективний проект вікі – Library Success Wiki, де бібліотеки поділяють своє спільне знання про успішні програми та інші новаторські ідеї, корисні для бібліотечної спільноти в цілому [5]. Цей проект був створений, щоб представити універсальний простір для нових ідей та інформації для бібліотекарів. На сьогодні відома досить велика кількість блогів у бібліотекарів, які там надають і споживають інформацію, але немає жодного місця, де вся ця інформація зібрана та організована. Це і є головною метою вищезгаданого колаборативного проекту.

Варто зауважити, що іноземні бібліотеки досить широко використовують у своїй діяльності вікісервіси. Вони полегшують співробітництво в бібліотеках, залучаючи користувачів до електронного середовища. Бібліотеки є колективним середовищем, в якому бібліотекарі співпрацюють із користувачами [1].

У результаті аналізу практичного застосування вікі можна виокремити чотири основні напрямки цієї діяльності: співпраця між бібліотеками; співпраця серед штату бібліотеки; співпраця бібліотекарів і користувачів; співпраця серед користувачів. Ці процеси посилюються завдяки використанню бібліотеками колаборативних краудсорсингових мереж.

Водночас, аналізуючи масштаби використання вікіпроектів у науковому просторі, можна прогнозувати зростання участі у них бібліотек. Ті соціальні інституції, які використовують інноваційні технології, в основному застосовують їх для того, щоб збільшити колективне використання інформації серед бібліотекарів [2].

Отже, зростання інформаційно-комунікаційних технологій впливає на інформаційний пошук користувачів, і бібліотеки повинні надавати більше інтерактивних послуг у сучасному середовищі. Застосування вікі в бібліотеках дозволяє читати і редагувати інформацію одночасно, полегшувати операції бібліотек і розширювати співпрацю в аспектах професії, збільшуючи участь спільноти. Для заохочення застосування вікі в бібліотеках необхідним є навчання, оскільки, незважаючи на їх простоту у використанні, вікіпроекти все ж різняться від мережевих систем «тільки для читання». Для навчання і набуття практичного досвіду навігації і редагування, створення схем для організації інформації потрібна підтримка

ІТ-персоналу, час для навчання та експериментування з технологією, щоб досягти високого рівня у застосуванні вікі [12]. Досить часто зустрічається в практиці зарубіжних бібліотек застосування цієї технології як: провідника поточної політики і керівництва процесів бібліотеки; основного апарату для навчальних матеріалів; компонента для створення записів проблем у повсякденній діяльності; інструменту для статистики.

Оскільки вікі є електронним сховищем, інформацію, яку використовують, необхідно послідовно перевіряти на наявність похибок та актуальність, чого вимагає зобов'язання бібліотек у наданні якісної і точної інформації. Застаріла інформація зазвичай визначається досить швидко і запропоновані зміни повинні бути відправлені спостерігачам. Активізація участі бібліотек у вікіпроектах і, відтак, зростання обсягів роботи такої перевірки, очевидно, спонукатиме бібліотеки виділяти для цих завдань окремих фахівців із відповідним переглядом і уточненням посадових обов'язків.

Отже, якщо на початку своєї діяльності бібліотеки лише надавали доступ до створеної в процесі розвитку суспільства інформації, то сьогодні завдяки соціальним медіа бібліотека не лише перейшла до вироблення власної продукції та надання доступу до неї, а й досліджує можливості використання мережевої платформи бібліотек для створення нової інформації спільно з користувачами. Таким чином, у сучасному комунікативному просторі важливими для розкриття потенціалу бібліотек є такі характерні риси функціонування краудсорсингових вікітехнологій, як ефективний зворотний зв'язок із користувачем, періодичність, оперативність, інформаційність та доступність. Тобто читач перестає бути читачем у бібліотеці, він стає учасником виробництва інформації, автором, читачем і коментатором в одній особі.

Можливості використання сучасних колаборативних технологій у процесі оптимізації бібліотечного обслуговування створили умови для співавторства бібліотеки та користувача, використання в процесі бібліотечного обслуговування інтелектуального потенціалу користувачів. Ця тенденція дає змогу говорити про формування інтелектуального бібліотечного та користувацького ресурсів.

Список використаних джерел

1. *Bejune M. M.* Wikis in Libraries / M. M. Bejune // Information Technology and Libraries. – 2007. – № 26 (3). – P. 26–38.
2. *Chu S. K.* Using Wikis in Academic Libraries / S. K. Chu // The Journal of Academic Librarianship. – 2009. – № 35 (2). – P. 170–176.
3. *Danowski P.* Library 2.0 and User-Generated Content. What can the users do for us? [Electronic resource] / P. Danowski. – Mode of access : <http://archive.ifla.org/IV/ifla73/papers/113-Danowski-en.pdf>. – Title from the screen.
4. *Holley R.* Crowdsourcing and social engagement : Potential, Power and Freedom for Libraries and Users [Electronic resource] / R. Holley. – Mode of access : <http://www.slideshare.net/RHmarvellous/crowdsourcing-and-social-engagement-potential-power-and-freedom-for-libraries-and-users-keynote-november-2009>. – Title from the screen.
5. *Kroski E.* Web 2.0 for Librarians and Information Professionals / E. Kroski. – New York : Neal-Schuman Publishers. – 2008. – P. 209.
6. *Leuf B.* The Wiki Way : Quick Collaboration on the Web / B. Leuf, W. Cunningham. – Boston: Addison-Wesley. – 2001. – P. 464.
7. *Lombardo N. T.* Putting Wikis to Work in Libraries / N. T. Lombardo, A. Mower, M. M. McFarland // Medical Reference Services Quarterly. – 2008. – 27 (2). – P. 129–145.
8. *Wichmann A.* Improving revision in wiki-based writing : coordination pays off / A. Wichmann, N. Rummel // Computers & Education. – 2013. – № 62. – P. 262–270.
9. *Witney D.* Wiki work: can using wikis enhance student collaboration for group assignment tasks? / D. Witney, T. Smallbone // Innovations in Education and Teaching International. – 2011. – № 48 (1). – P. 101–110.
10. *Бондаренко В. І.* Інноваційні технології як фактор розвитку сучасних інформаційних комунікацій інформаційно-аналітичного обслуговування дистантних користувачів бібліотеки [Електронний ресурс] / В. І. Бондаренко // Наук. пр. Нац. б-ки України ім. В. І. Вернадського. – 2011. – Вип. 32. – С. 207–221. Режим доступу : <http://nbuviap.gov.ua/images/naukprazi/32.pdf>. – Назва з екрана.
11. Вікіфікуймося! Бібліотеки & Вікіпедія [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://kmalibrary.wordpress.com/2014/04/30/wiki_and_libraries/. – Назва з екрана.
12. *Мар'їна О. Ю.* Використання краудсорсинг-технологій у діяльності зарубіжних бібліотек / О. Ю. Мар'їна // Вісн. Харк. держ. акад. культури. – 2013. – Вип. 41. – С. 212–221.
13. Национальная библиотека Шотландии открыла вакансию википедиста [Електронний ресурс] // Lenta.Ru. – Электрон. данные и прогр. – 2013. –

25 апреля. – Режим доступа : <http://lenta.ru/news/2013/04/25/wikipedia/>. – Загл. с экрана.

14. Соціальні мережі як чинник розвитку громадянського суспільства : монографія / [О. С. Онищенко, В. М. Горовий, В. І. Попик та ін.] ; НАН України, Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського. – К., 2013. – 220 с.

15. *Струнгар А. В.* Комунікації в бібліотечному просторі : синергетичний аспект / А. В. Струнгар // Вісн. Кн. палати. – 2013. – № 2. – С. 19–21.

Стаття надійшла до редакції 14.05.2015 р.

UDC 334.7+316.77

Valeria Strunhar,

postgraduate student of Vernadsky National Library of Ukraine

Wiki-projects: formation of intellectual user and library resources

The article investigates the integration and cooperation efforts of libraries and users in the formation of national information space. The collaborative networks that created new reality in the field of social communications, especially in library studies as a component of communication researches are analyzed. They presented opportunity for libraries that provides users access to own funds and resources and through corporate interaction utilizing resources of a library network and other information institutes. The author refers Wiki as technology which gives absolutely new opportunities for communication in the library sphere. The specifics and the main current trends of library wiki-projects, as information database in the conditions of the collaborative technologies dissemination are explained. The analysis of the development of innovative project outlined the perspective activities of library within the attraction of users.

Keywords: libraries, users, information space, collaborative technologies, crowdsourcing, wiki, wiki-projects.

УДК 334.7+316.77

Валерия Струнгар,

аспирантка НБУВ

Википроекты: формирование интеллектуального пользовательского и библиотечных ресурсов

В статье исследуется интеграция и кооперация библиотек и пользователей в формировании национального информационного пространства. Анализируются колаборативные сети, которые создали новую действительность в области социальных коммуникаций, в частности библиотековедческих студий как составляющей коммуникационных исследований. Они предоставили возможность библиотекам давать пользователям доступ к собственным фондам и ресурсам, а

также путем корпоративного взаимодействия совместно использовать ресурсы библиотечной сети и других информационных учреждений. Автор к такой технологии, которая предоставляет совершенно новые возможности коммуникации в библиотечной сфере, относит вики. Освещены специфика и основные современные тенденции развития библиотечных википроектов как информационной базы данных в условиях распространения колаборативных технологий. Анализ развития инновационных проектов очертил перспективные направления деятельности библиотеки в контексте привлечения пользователей.

Ключевые слова: библиотеки, пользователи, информационное пространство, колаборативные технологии, краудсорсинг, вики, википроекты.